

Sütik, ölelések és szeretet

Írta: María Marta Molina de Monterroso
(Igaz történet alapján)

Eva lábujjhegyre állt. A szekrényben lévő dobozért nyújtózkodott.

„Megvan!” – mondta.

Kinyitotta a dobozt. Vörös agyagból készült kis betlehemes figurák voltak benne. Kivette őket, és gyengéden a jászolba helyezte a kisdéd Jézust.

Ideje volt feldíszíteni a fát is. Eva segített Mamának és a kisöccsének, Nefinek, feltenni az izzósort és a *manzanillafüzért*. Eva imádta az apró sárga gyümölcsök édes

illatát. Amikor Papá hazaért, segített Evának és Nefinek felrakni a csillagot a fa tetejére.

Eva örült, hogy a karácsonyi hagyományaikból néhány idén is megmaradt. Ezekon kívül minden olyan más volt.

Néhány héttel azelőtt hurrikán sújtott le a városukra Guatemalában. A heves esőzések és szelek sok házat leromboltak. Voltak, akik még mindig óvóhelyeken éltek. Sokan pedig a Covid19-vírus miatt betegek voltak.

Eva nénikéi, bácsikái és unokatestvérei általában szenteste átjöttek egy nagy családi összejövetelre. Ilyenkor Eva és Nefi későig fennmaradhatott. *Ponché*t (puncsot) készítettek a nagynénjeikkel, és játszottak az unokatestvéreikkel. Éjfélkor mindenki kiment az utcákra, petárdákat gyűjtöttek, és ölelgették a barátaikat és a szomszédaikat.

Idén azonban a családtagjaik nem tudtak látogatóba jönni. És szenteste nem fogják egymást ölelgetni az emberek az utcán.

Eva szomorú volt, hogy elmarad a sok móka. „Idén nem lesz ugyanolyan a karácsony” – mondta.

„Idén nem lesz ugyanolyan a karácsony” – mondta Eva.

Papá bólintott. „Tényleg másmilyen. De Mamának és nekem van egy ötletünk, ami talán majd felvidít.”

„A karácsony arról szól, hogy adunk – mondta Mamá. – Szeretnétek segíteni nekünk ételt venni azoknak a családoknak, akik a hurrikánban elveszítették az otthonukat?”

„Igen!” – vágta rá Eva. Nefi is bólogatott.

Eva és Nefi elkísérte Mamát a boltba. Miután bevásároltak, Eva segített szatyrokba tenni az ételeket. Aztán támadt egy ötlete!

„Mamá, segítenél Nefinek és nekem sütitet készíteni az óvóhelyen lakó gyerekeknek? – kérdezte. – Az ételekkel együtt elvihetjük nekik!”

Mamá igennel felelt. Eva, Nefi és Mamá több napon át sütötték a sütitet. Eva és Nefi kis műanyag zacskóba rakták őket, aztán szalagot kötöttek a csomagokra. Ezután feltették a maszkjukat, és elkísérték Mamát és Papát ahhoz az óvóhelyhez, ahol a családok laktak.

„Rengeteg itt a gyerek! – állapította meg Nefi. – Elég lesz a süti?”

„Remélem! Mondjunk egy imát!” – javasolta Eva. Lehunyták a szemüket. Eva halkán így imádkozott: „Mennyei Atyám, kérlek, segíts nekünk, hogy itt mindenki érezhesse a szeretetedet.”

A óvóhelyen lévő gyermekek hosszú sorokban álltak.

Eva és Nefi minden gyermeknek adott egy-egy csomag sütit. Lett elég mindenkinek!

Amikor hazafelé sétáltak, Eva már nem volt szomorú. Széles mosoly ült az arcán. Szenteste nem tudta megölelgetni a barátait. De minden süticsomag olyan volt, mint egy szívből jövő ölelés. ●

Ez a történet Guatemalában játszódott.

Lapozz a 38. oldalra egy guatemalai sütireceptért.

Eva és Nefi kekcs nyelven beszélnek. Izgatottak, hogy új templom épül a lakóhelyükhöz közel, Cobánban!

